

CRvB 27 augustus 1986 Kwen 1985/84
De Centrale Raad van Beroep
(mrs. Van der Veen, Hoogendijk-Deutsch, prof. Giele)

Uitspraak in het geding tussen W. K., te A., eiser, en de Raad van Arbeid te Utrecht, gedaagde

I. Ontstaan en loop van het geding

Onder dagtekening 22 april 1985 heeft gedaagde aan eiser mededeling gedaan van de beslissing, dat hij voor het vierde kwartaal van 1984 geen recht heeft op kinderbijslag ten behoeve van zijn zoon Alfons, geboren 17 september 1965 en wel omdat deze zoon in dat kwartaal niet studerende was en voorts ook niet als werkzoekende stond ingeschreven bij het Gewestelijk Arbeidsbureau.

De Raad van Beroep te Utrecht heeft bij uitspraak van 16 augustus 1985 het door eiser tegen die beslissing ingestelde beroep ongegrond verklaard.

Eiser is van die uitspraak in hoger beroep gekomen bij de Raad en heeft op de in het beroepschrift (met bijlagen) aangevoerde gronden verzocht de aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing te vernietigen en hem alsnog kinderbijslag te verlenen voor het vierde kwartaal van 1984 en wel verhoogd met de per 1 januari 1985 geldende rente alsmede f 225 voor gemaakte onkosten.

Het geding is behandeld ter terechtzitting van de Raad op 16 juli 1986, alwaar eiser in persoon is verschenen en gedaagde zich heeft doen vertegenwoordigen door J.H. E., chef van de afdeling kinderbijslag van de Raad van Arbeid te Utrecht.

II. Motivering

Eisers zoon Alfons heeft tot en met het studiejaar 1983/1984 gestudeerd aan de HTS te A. Hij is op 11 juli 1984 opgenomen in de Adolescentenkliniek van het Academisch Medisch Centrum te Amsterdam, waarin hij van die datum af het gehele jaar 1984 is verpleegd.

Alfons is op 14 juni 1985 overleden.

Hij had na de beëindiging van evenvermelde HTS-studie het plan om per 20 augustus 1984 als uitwonend student een opleiding te gaan volgen aan de Hogere Bosbouw en Cultuurtechnische School te V.

Op 11 juli 1984 werd reeds duidelijk dat Alfons zijn studie in V. niet in augustus 1984 zou kunnen beginnen. In verband met het bepaalde in art. 7, eerste lid, onder f, van de Algemene Kinderbijslagwet (hierna te noemen: AKW) heeft eiser toen pogingen gedaan Alfons als werkzoekende te laten inschrijven bij het Gewestelijk Arbeidsbureau te Breukelen. De directeur weigerde dit echter in verband met de gezondheidstoestand van Alfons. Eiser meent evenwel recht op kinderbijslag voor Alfons te hebben over het vierde kwartaal van 1984.

De Raad is met de eerste rechter van oordeel dat Alfons op 1 oktober 1984 niet als werkloos in de zin van art. 7, eerste lid, onder f, van de AKW kan worden aangemerkt. Dat vindt echter naar het oordeel van de Raad niet zijn voornaamste oorzaak in het feit dat Alfons op die datum door ziekte (nog) niet beschikbaar was voor de arbeidsmarkt, maar in het feit dat hij de opleiding die hij voor zichzelf wenste, nog niet voltooid, respectievelijk beëindigd had.

Naar het oordeel van de Raad was Alfons op 1 oktober 1984 een zieke student.

Toen was allerminst te voorzien dat Alfons niet meer zou genezen. Uit een verklaring van eind januari 1985 van de eerdergenoemde Adolescentenkliniek, (ten antwoord op de vraag: "Zal dit kind vermoedelijk het eerstkomende jaar nog in uw inrichting verpleegd worden?") inhoudende dat Alfons (vermoedelijk) vanaf 19 februari 1985 niet meer in de inrichting verpleegd zou worden, maar nog slechts een dagbehandeling zou ondergaan, kan worden afgeleid dat de behandeling van

Alfons niet onbevredigend leek te verlopen. De Raad is van oordeel dat niet mag worden aangenomen dat iedere periode van ziekte van een student ten gevolge heeft dat zijn voor werkzaamheden beschikbare tijd gedurende de periode van ziekte niet meer in beslag wordt genomen door of in verband met het volgen van onderwijs of van een beroepsopleiding.

Wat dit betreft kan een periode van ziekte worden vergeleken met perioden waarin ten gevolge van vakantie of van studie-overgang van een tijdelijke onderbreking van de studie sprake is, die zoals de Raad in eerdere uitspraken heeft overwogen het recht op kinderbijslag normaliter niet verloren doen gaan indien de tussenliggende periode niet te lang duurt.

Nu blijkt de gedingstukken vaststaat c.q. op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter terechtzitting naar het oordeel van de Raad als genoegzaam vaststaand kan worden aanvaard, dat Alfons tot 1 juli 1984 studeerde aan de HTS te A., hij vaste voornemens had op 20 augustus 1984 aan een andere instelling van onderwijs zijn opleiding voort te zetten, hij op 11 juli 1984 in een ziekenhuis werd opgenomen en het er op 22 januari 1985 naar uitzag dat binnenkort op een lichtere vorm van medische therapie kon worden overgegaan, mag naar het oordeel van de Raad voor de toepassing van de AKW niet worden aangenomen dat de voor werkzaamheden beschikbare tijd van Alfons in het vierde kwartaal van 1984 niet meer grotendeels in beslag genomen werd door of in verband met het volgen van onderwijs of het volgen van een beroepsopleiding. Eiser heeft derhalve voor Alfons recht op kinderbijslag over het vierde kwartaal.

De Raad is, zoals hij reeds vaker heeft beslist, niet bevoegd ten aanzien van de door eiser gevorderde moratoire interessen en vergoeding van gemaakte kosten voor deze procedure.

III. Beslissing

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende in naam der Koningin!

Vernietigt de aangevallen uitspraak en de bestreden beslissing;

Verstaat dat eiser voor zijn zoon Alfons recht heeft op de kinderbijslag over het vierde kwartaal van 1984;

Verklaart eiser niet ontvankelijk ten aanzien van het meer gevorderde.